

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΑΙΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΔΕΙΨΙΑΙ.

Τόμος Ε'.
ΑΡΙΘΜ. 1 (97).

Συνδρομή, αρχομένη από 1. Ιανουαρίου και 1. Ιουλίου έκαστου έτους, εξαμήνος μόνον,
και προπληρωτέα: Πενταχού φράγκ. χρ. 10 η μάρκ. 8.

ΕΤΟΣ Ε'.
τη 1/13. Ιανουαρίου 1889.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

Ο από διετίας και επέκεινα ύπουργος τών εξωτερικών τής Ελλάδος κ. Στέφανος Δραγούμης άγει σήμερα τὸ 46 ἔτος τής ηλικίας του, γεννηθείς ἐν Ἀθήναις κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1842. Μᾶλλον ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα και ἀπὸ πολλοῦ λευκάσας ἔχει πολὺ γλυκεῖαν τὴν φυσιογνωμίαν. Φιλόπονος εἰς ἄκρον και δραστήριος, εὐπαιδευτος δ' ἐξ ἄλλου και μειλίσιος, μετὰ ζήλου ἐπιδεδομένος εἰς τὴν πολιτικὴν και μετὰ θερμότητος ἐργαζόμενος ὅπως τὸ καθ' ἑαυτὸν φανῆι χρῆσιμος τὰ κοινὰ πράττων, δικαίως ἀπολαύει σπανίας δημοτικότητος ἐν τῷ τόπῳ και πολλῆς ἐκτιμήσεως παρὰ τοῖς ξένοις.

Γεννηθείς ἐκ πατρὸς διαπρεποῦς, τοῦ Νικολάου Δραγούμη, ὅστις διεκρίθη ἐπὶ ὑπηρεσίαις πρὸς τὸ ἔθνος και τοῦ ὁποίου ἡ „Πανδώρα“ και αἱ γλαφυρόταται „Ἀναμνήσεις“ τής ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἀπετέλεσαν ἐποχὴν ἐν τῇ ἀνελιξίῳ τής νεωτέρας ἐλληνικῆς φιλολογίας, ἔτυχε μορφώσεως ἀνελλιπούς, ἀνατροφῆς δὲ ὅσον ὑψηλῆς και ἀρτίας, τὸσον ἀπερίττου και ζηλωτῆς. Διότι τὴν ἔγκριτον και ἐξέχουσαν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἀθηναϊκῇ κοινωσίῳ οἰκογένειαν Δραγούμη διακρίνει πάντοτε ἐν τῇ μεγαλοπρεπείῳ τὸ ἀπλοῖκόν και ἀφελὲς και ἐν τῇ ἀναστροφῇ τὸ εὐπροσῆγορον και φιλόφρον. Ἄν ὁ πρεσβευτῆς, ὁ ἐπισκεπτόμενος αὐτὴν, ἀπέρχεται ἔνθους ἐκ τής προσηνείας ἀπάνκλειω, ΤΟΜΟΣ Ε'.

των τών μελῶν τής οἰκογενείας, προεξαρχούσης τής σεβαστῆς τοῦ ὑπουργοῦ μητρὸς κ. Εὐφροσύνης, ἐπίσης και ὁ πτωχὸς και τυχὸν ἠδικημένος ἐργάτης καταλείπει τὴν οἰκίαν ταύτην πλήρης παρηγορίας και εὐγνωμοσύνης.

Ο κ. Στέφανος Δραγούμης διήκουσε τα γυμνασιακα μαθήματα ἐν τῇ ἐλληνικῇ πρωτεύουσῳ, μεταβάς δὲ ἔπειτα εἰς Παρισίους ἐσπούδασεν ἐκεῖ τὰ νομικά. Νεαρῶτατος ἀκόμη ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας μετῆλθεν εὐδοκίμως τὸν δικηγόρον. Εἰσελθὼν ἔπειτα εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον διωρίσθη πᾶρεδρος τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ἀναπτύξας μεγάλην δραστηριότητα ἐν τῇ ἐκτελέσει τών καθόντων του και προσκτησάμενος πολλὴν ἀγάπην και ὑπόληψιν διὰ τὴν χρηστότητα και ἀκεραιότητα του. Ἐκδιδομένης εἰσέτι τής „Πανδώρας“ μετέσχε μετ' ἀφοσιώσεως τής συντάξεως αὐτῆς δημοσιεύσας πολλὰς ἀξιοαναγνώστους πραγματείας. Ἐπὶ διετίαν δὲ και διηύθυνε τὸ ἀξιολογώτατον τοῦτο περιοδικόν, τοῦ ὁποίου ἡ διακοπὴ κατέλιπε κενὸν δυσαναπλήρωτον ἐν τῇ συγχρόνῳ ἐλληνικῇ φιλολογίῳ.

Ἀφωσιωμένος εἰς τὴν θέμιδα ὁ κ. Δραγούμης ταχέως μετεπήδησε τὰς βαθμίδας αὐτῆς. Ἰππρέτησεν ὡς πρωτοδίκης, ἔπειτα ὡς πᾶρεδρος τοῦ πρωτοδικείου και ἀπὸ τοῦ 1864 μέχρι τοῦ 1875 διετέλεσεν ἐφέτης.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

Ἵπουργὸς τών Ἐξωτερικῶν τής Ελλάδος.